

Bryssel den 5.2.2016
COM(2016) 47 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om framstegen vid genomförandet av förordning (EG) nr 391/2009 och direktiv 2009/15/EG om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed

1. INLEDNING

Som ett led i det tredje sjösäkerhetspaketet antog Europaparlamentet och Europeiska rådet 2009 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg (nedan kallad *förordningen*)¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (nedan kallat *direktivet*)². Syftet med denna rapport är att i enlighet med artikel 17 i förordningen respektive artikel 12 i direktivet informera Europaparlamentet och rådet om läget i genomförandet av denna lagstiftning.

2. BAKGRUND

Genom förordningen och direktivet upphävdes rådets direktiv 94/57/EG³ och de utgör en sammanhängande lagstiftning som bildar regelverket för sådana organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg (och som även benämns *erkända organisationer*) inom EU.

I *direktivet* regleras relationerna mellan medlemsstaterna, i deras egenskap av flaggstater, och sådana erkända organisationer som av medlemsstaterna bemyndigas att för deras räkning utföra de uppgifter som krävs för föreskriven certifiering av fartyg som för deras flagg.

I *förordningen* fastställs kriterier för erkännande och förpliktelser för erkända organisationer. Förordningen omfattar både föreskrivna uppgifter och klassificeringsuppgifter. Dessa krav gäller både strukturerna och systemen. Kraven grundar sig på internationella standarder i stor utsträckning. Syftet med dessa krav är att säkerställa att sådana organisationer som erkänts av EU strikt tillämpar sina regler och förfaranden utifrån ett stringent kvalitetssäkringssystem för alla fartyg som klassats i dessa organisationers register, oavsett flagg.

I förordningen regleras också hur erkännande från EU beviljas och återkallas. Vidare föreskrivs hur kommissionen ska utföra regelbundna bedömningar av erkända organisationer. Där fastställs även ett system med påföljder vid bristande efterlevnad.

Om en medlemsstat önskar *bemyndiga* en organisation att utföra inspektioner och tillsyn för medlemsstatens räkning av föreskrivna certifikat i enlighet med internationella konventioner, får dessa uppgifter överlåtas endast till en *erkänd organisation*, det vill säga en organisation som erkänts enligt förordningen⁴.

---

¹ EUT L 131, 28.5.2009, s. 11, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1355/2014, EUT L 365, 19.12.2014, s. 82.

² EUT L 131, 28.5.2009, s. 47, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandedirektiv 2014/111/EU, EUT L 366, 20.12.2014, s. 83.

³ Rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed, EGT L 319, 12.12.1994, s. 20, i ändrad lydelse.

⁴ I bilaga I till förordningen fastställs minimikriterier för organisationer för att få eller bibehålla erkännande (från EU).

Processen för erkännande administreras centralt, och erkännandet beviljas av kommissionen. När en organisation har erkänts på EU-nivå har den rätt att sluta bilaterala avtal med valfri medlemsstat. Medlemsstaten kan inte vägra att erkänna organisationen, utan endast begränsa antalet erkända organisationer som den bemyndigar under sin flagg.

Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS)⁵ biträder, i enlighet med artikel 6 i direktivet respektive artikel 12 i förordningen, kommissionen i genomförandet av denna lagstiftning.

3. FÖRTECKNING ÖVER ERKÄNDA ORGANISATIONER

3.1. Rättslig grund för erkännande och bibehållande av befintliga erkännanden

I följande bestämmelser i förordningen regleras processen för erkännande och bibehållande av erkännanden som beviljades före 2009 i enlighet med rådets direktiv 94/57/EG:

- Artikel 4: Beslut om erkännande som ska beviljas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som fastslås i förordning (EU) nr 182/2011⁶, berörd rättslig enhet som ska inneha erkännandet, begränsat erkännande, offentliggörande av förteckningen över erkända organisationer.
- Artikel 15: Bibehållande av erkännanden och omprövning av begränsade erkännanden som beviljats enligt rådets direktiv 94/57/EG före förordningen trädde i kraft.
- Artikel 16: Kontroll av den rättsliga enhet som ska inneha erkännandet, beslut om ändring av erkännanden där så är tillämpligt.

3.2. Ändringar i förteckningen

Det fanns tretton organisationer som innehade EU-erkännande år 2007⁷. Sedan dess har förteckningen ändrats enligt följande:

- Det begränsade erkännandet av *Registro Internacional Naval, SA* (RINAVE) löpte ut den 18 april 2008 och förnyades inte⁸.

---

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002, EGT L 324, 29.11.2002, s. 1, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 530/2012, EUT L 172, 30.6.2012, s. 3.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁷ Förteckning över organisationer som erkänts på grundval av rådets direktiv 94/57/EG om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (2007/C 135/04), EUT C 131, 19.6.2007, s. 4.

⁸ Kommissionens beslut 2005/311/EG av den 18 april 2005 om förlängning av det begränsade erkännandet av ”RINAVE – Registro Internacional Naval, SA”, EUT L 99, 19.4.2005, s. 15.

- Tio organisationer behöll sina erkännanden (utan begränsning) när förordningen trädde i kraft 2009 i enlighet med artikel 15 i förordningen.
- Erkännandet av det polska skeppsregistret (*Polish Register of Shipping*) behölls och förlängdes utan begränsningar⁹ i enlighet med artikel 15 i förordningen.
- Det begränsade erkännandet av *Hellenic Register of Shipping* (HRS) löpte ut den 30 augusti 2010 och förnyades inte¹⁰.

Mer nyligen ändrades förteckningen över erkända organisationer enligt följande:

- År 2013, efter sammanslagningen av *Det Norske Veritas* (DNV) och *Germanischer Lloyd* (GL), ändrade kommissionen erkännandet av DNV och utställde det till den nya berörda rättsliga enheten ”DNV GL AS”¹¹ i enlighet med artikel 4 och artikel 16 i förordningen.
- År 2014 beviljade kommissionen erkännande av det kroatiska fartygsregistret (CRS)¹² i enlighet med artikel 4 i förordningen.
- År 2015 ändrade kommissionen erkännandena för fyra organisationer i enlighet med artikel 16 i förordningen, och utställde vart och ett av dem till den berörda rättsliga enhet som skulle inneha erkännandet¹³.

3.3. Förteckning över organisationer som erkänts av EU från och med maj 2015

I enlighet med artikel 4.5 i förordningen upprättar, uppdaterar och offentliggör kommissionen en förteckning över organisationer som erkänts i enlighet med förordningen.

För detta ändamål har kommissionen antagit kommissionens beslut (EU) 2015/669¹⁴ av den 24 april 2015 om upphävande av beslut 2007/421/EG om offentliggörande av förteckningen över de erkända organisationer som medlemsstaterna har anmält i enlighet med rådets direktiv 94/57/EG, vilket ger generaldirektören vid generaldirektoratet för

⁹ Kommissionens beslut 2009/728/EG av den 30 september 2009 om förlängning utan begränsningar av gemenskaps erkännandet av det polska skeppsregistret (*Polish Register of Shipping*), EUT L 258, 1.10.2009, s. 34.

¹⁰ Kommissionens beslut 2009/354/EG av den 30 mars 2009 om förlängning av det begränsade gemenskaps erkännandet av ”*Hellenic Register of Shipping* (HRS)”, EUT L 109, 30.4.2009, s. 42.

¹¹ Kommissionens genomförandebeslut 2013/765/EU av den 13 december 2013 om ändring av erkännandet av *Det Norske Veritas* i enlighet med förordning (EG) nr 391/2009, EUT L 338, 17.12.2013, s. 107.

¹² Kommissionens genomförandebeslut 2014/281/EU av den 14 maj 2014 om beviljande av Europeiska unionens erkännande av det kroatiska fartygsregistret enligt förordning (EG) nr 391/2009, EUT L 145, 16.5.2014, s. 43.

¹³ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/668 av den 24 april 2015 om ändring av erkännandet av vissa organisationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 391/2009, EUT L 110, 29.4.2015, s. 22.

¹⁴ EUT L 110, 24.4.2015, s. 24.

transport och rörlighet befogenhet att offentliggöra förteckningen över erkända organisationer och att uppdatera den när så krävs.

Den uppdaterade förteckningen offentliggjordes den 19 maj 2015 som en upplysning från EU-kommissionen (2015/C 162/06)¹⁵. Förteckningen omfattar elva organisationer: *American Bureau of Shipping (ABS)*, *Bureau Veritas SA — Registre international de classification de navires et d'aeronefs (BV)*, *China Classification Society (CCS)*, *Croatian Register of Shipping (CRS)*, *DNV GL AS*, *KR (Korean Register)*, *Lloyd's Register Group LTD (LR)*, *Nippon Kaiji Kyokai General Incorporated Foundation (ClassNK)*, *Polish Register of Shipping (PRS)*, *RINA Services S.p.A.*, *Russian Maritime Register of Shipping (RS)*.

4. MEDLEMSSTATERNAS ANVÄNDNING AV ERKÄNDA ORGANISATIONER I EGENSKAP AV FLAGGSTATER

4.1. Införlivande av direktiv 2009/15/EG

I enlighet med artikel 13 i direktivet ska medlemsstaterna ha införlivat direktivet senast den 17 juni 2011. Kommissionen utvärderade i vilken grad medlemsstaterna har införlivat direktivet och situationen bedömdes överlag som tillfredsställande.

4.2. Arbetsförbindelser mellan medlemsstaterna och de erkända organisationerna

I artikel 5 i direktivet fastslås att medlemsstater som beslutar att bemyndiga en erkänd organisation ska upprätta en formell arbetsförbindelse med den berörda erkända organisationen genom ett formaliserat, skriftligt avtal eller ett likvärdigt rättsligt arrangemang. Enligt punkt 4 i denna artikel ska varje medlemsstat förse kommissionen med exakta uppgifter om arbetsförbindelserna med erkända organisationer.

Samtliga medlemsstater som använder en eller flera erkända organisationer tillhandahåller informationen om sina arbetsförbindelser såsom krävs, även omfattande ändringar eller uppdateringar där så var tillämpligt. Kommissionen bekräftade att de ovannämnda avtalen överensstämde med kraven.

Samtliga medlemsstater utom en har slutit avtal med en eller flera erkända organisationer. Antalet avtal som slutits av varje medlemsstat varierar mellan ett till tio, med ett genomsnitt på sex bemyndigade erkända organisationer per medlemsstat.

Antalet avtal som slutits mellan medlemsstater och organisationer som erkänts av EU varierar mellan ett och tjugofem, med ett genomsnitt på fjorton avtal per erkänd organisation.

Enligt artikel 8 i direktivet får en medlemsstat tillfälligt dra in eller återkalla ett bemyndigande av en erkänd organisation om den anser att den berörda erkända organisationen inte längre för dess räkning kan utföra de uppgifter som anges i artikel 3 (inspektion, besiktning eller utfärdande av föreskrivna certifikat). I ett sådant fall ska medlemsstaten utan dröjsmål underrätta kommissionen och ange de motiverade skäl som

---

¹⁵ EUT C 162, 19.5.2015, s. 5.

ligger till grund för beslutet¹⁶. Kommissionen har inte registrerat någon sådan underrättelse sedan direktivet trädde i kraft.

4.3. Medlemsstaternas kontroll av erkända organisationer

Varje medlemsstat ska försäkra sig om att de erkända organisationer som utför uppdrag för dess räkning på ett effektivt sätt utför de uppgifter som anförtrotts dem i fråga om fartyg som för medlemsstatens flagg. För detta ändamål ska varje medlemsstat vartannat år kontrollera alla erkända organisationer som utför uppgifter för dess räkning och tillhandahålla de andra medlemsstaterna och kommissionen resultaten (artikel 9 i direktivet).

Överlag fullföljde medlemsstaterna denna skyldighet och tillhandahöll kommissionen sina kontrollrapporter i enlighet med kraven¹⁷. I direktivet fastslås emellertid inga specifika krav i fråga om struktur, innehåll och detaljnivå i kontrollrapporterna. Därför varierar rapporterna mellan medlemsstaterna avsevärt i fråga om fullständighet och kvalitet. Kommissionen har inlett en diskussion med medlemsstaterna i syfte att komma överens om en förteckning med krav på den information som rapporterna åtminstone ska innehålla.

Medlemsstaterna ska även i egenskap av hamnstater kontrollera erkända organisationer (artikel 10 i direktivet) och till kommissionen och övriga medlemsstater rapportera ”fall med fartyg som utgör ett allvarligt hot mot säkerheten och miljön eller som uppvisar tecken på särskild försumlighet hos de erkända organisationerna”. Till dags dato har kommissionen inte registrerat någon sådan rapport från medlemsstaterna.

5. TILLSYN OCH KONTROLL AV ERKÄNDA ORGANISATIONER PÅ EU-NIVÅ

5.1. Regelbundna bedömningar

Rättslig ram

I enlighet med artikel 8 i förordningen ska ”Alla erkända organisationer (...) minst vartannat år bedömas av kommissionen i samverkan med den medlemsstat som lämnat in begäran om erkännande”. ”Bedömningen kan innefatta ett besök på den erkända organisationens regionala filialer samt slumpvis inspektion av fartyg – både sådana som redan är i bruk och sådana som håller på att byggas – i syfte att granska den erkända organisationens verksamhet.” Bedömningen utförs av kommissionen med syfte att 1) kontrollera att de erkända organisationerna efterlever de skyldigheter som anges i förordningen och uppfyller de minimikriterier som fastställs i bilaga I i förordningen, 2) analysera alla eventuella enskilda brister i efterlevnad och vilka (potentiella) konsekvenser de har i fråga om säkerhet och miljöskydd.

Besök och inspektioner

---

¹⁶ Förutom i sådana fall där avtalet om bemyndigande återkallats på initiativ av den erkända organisationen eller genom ömsesidig överenskommelse mellan medlemsstaten och den berörda erkända organisationen.

¹⁷ En medlemsstat uppfyllde inte denna skyldighet och överträdelseförfarande pågår.

Kommissionen gav i uppdrag åt Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA)¹⁸ att för sin räkning utföra de tekniska besök och inspektioner som nämns ovan. Denna praxis kodifierades genom den senaste ändringen av EMSAs inrättandeförordning¹⁹, som fastslår följande: ”Byrån ska för kommissionens räkning genomföra inspektioner i enlighet med kraven i bindande unionsrättsakter när det gäller organisationer som är erkända av unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 (...)”.

Syftet är att ge kommissionen det faktaunderlag och den tekniska analys som krävs för bedömningen. Detta arrangemang har även gjort det möjligt för EMSA att utveckla mycket goda kunskaper i detta område och upprätthålla en grupp med kvalificerade inspektörer²⁰.

För att förbättra effektiviteten i de regelbundna bedömningarna har en riskbaserad strategi utvecklats för planering av, förberedelser för och utförande av besöken och inspektionerna. Strategin grundar sig på många olika typer av information och uppgifter (t.ex. resultat från tidigare bedömningar, rapporter från medlemsstater, flott- och personalstatistik, tillsynsåtgärder vid nybyggnation, förlisningar, uppgifter från hamnstatskontroller och så vidare).

Mellan juni 2009, då förordningen trädde i kraft, och slutet av 2014 (5,5 år) utförde EMSA 111 besök och inspektioner, varav 31 besök vid huvudkontor, 66 besök vid filialer och 14 fartygsinspektioner. Cirka 40 % av besöken skedde i EU-/EES-länder och 60 % i tredjeland²¹.

Kommissionens bedömningar och åtgärdande av brister

Kommissionen genomför regelbundet omfattande bedömningar av hur erkända organisationer efterlever skyldigheterna och uppfyller minimikraven i förordningen på grundval av EMSAs resultat, tekniska analyser och, i förekommande fall, rekommendationer.

De regelbundna bedömningarna fokuserar på organisationens systemförmåga och kombinerar olika analysmetoder med syftet att fastställa möjliga grundorsaker till de problem som identifierats. Dessutom definieras även hur omfattande och allvarliga problemens potentiella följder hade varit. Bedömningen riktar sig till den berörda erkända organisationen med en omfattande beskrivning och bedömning av de relevanta fastställda bristerna i efterlevnad och med en begäran om att strukturella korrigerande

---

¹⁸ Europeiska sjösäkerhetsbyrån etablerades 2002 som en del av ”Erika II-paketet”. Inspektionen av erkända organisationer var en av byråns första uppgifter när den inledde sin verksamhet.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EUT L 208, 5.8.2002, s. 1), senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 100/2013 (EUT L 39, 9.2.2013, s. 31).

²⁰ Inom EMSA finns nio heltidsanställda inspektörer med uppgift att utföra inspektioner av erkända organisationer, och EMSA utför upp till tjugo besök/inspektioner årligen i olika länder och regioner i världen.

²¹ I detta ingår ett betydande antal besök i östra Asien och Fjärran Östern, där det mesta av skeppsbyggnaden sker nuförtiden. Hälften av EU:s erkända organisationer har dessutom sina huvudkontor i tredjeland: ABS (USA), CCS (Kina), ClassNK (Japan), KR (Korea) och RS (Ryssland).

och förebyggande åtgärder genomförs för att rätta till bristerna och förhindra att de uppstår på nytt²².

De korrigerande och förebyggande åtgärderna som de erkända organisationerna infört är mångskiftande och omfattar allt från justering av enskilda detaljer i deras system till att systemen helt görs om. Hittills har de erkända organisationerna samarbetat öppet och effektivt, vilket vittnar om deras professionalism och engagemang för säkerhet.

Minst vartannat år diskuteras de sammantagna resultaten av besöken, inspektionerna och bedömningarna med medlemsstaterna i COSS, vilket också ger de nationella myndigheterna värdefull information då de berörda myndigheterna kontrollerar de erkända organisationer som de bemyndigar inom ramen för direktivet (avsnitt 4.3 ovan).

5.2. Kommissionens verkställighets- och tvångsbefogenheter

Erkända organisationers brister i efterlevnaden av förordningen hanteras i normalfallet inom ramen för den regelbundna bedömningen (artikel 8). Bedömningen omfattar uppföljning av de relevanta korrigerande åtgärderna som den erkända organisationen vidtagit till följd av kommissionens bedömning, liksom även gemensamma diskussioner om övergripande frågor.

Utöver vad som anges ovan har kommissionen även särskilda verkställighets- och tvångsbefogenheter så att ”åtgärder kan vidtas snabbt, effektivt och proportionellt när en erkänd organisation underlåter att fullgöra sina förpliktelser” (skäl 10 i förordningen), nämligen möjligheten att formellt kräva att en erkänd organisation genomför förebyggande och avhjälpande åtgärder inom angivna tidsfrister (artikel 5) och möjlighet att besluta om böter och/eller vite (artikel 6).

Skulle ovanstående åtgärder inte uppnå sitt syfte, eller om organisationen på annat sätt utgör ett oacceptabelt hot mot säkerheten eller miljön, kan kommissionen återkalla organisationens erkännande, i enlighet med granskningsförfarandet²³ och efter att den berörda organisationen fått tillfälle att yttra sig (artikel 7).

Hittills har kommissionen inte haft anledning att tillämpa artikel 5, 6 eller 7.

I enlighet med artikel 14.2 i förordningen och av öppenhetsskäl och i rättssäkerhetens intresse antog kommissionen kommissionens förordning (EU) 788/2014²⁴ om närmare bestämmelser för föreläggande av böter och viten och återkallelse av erkännande av organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg enligt artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009, så att de berörda organisationerna vet i förväg vilken metod som tillämpas av kommissionen för beräkning

---

²² Till exempel ledde orsaksanalysen av en organisations återkommande oförmåga att tillämpa kraven i en konvention vid skeppsbyggnad (vilket rapporterades vid flera inspektioner och vilket påvisats vid stickprovsundersökningar av tillsynsrapporter) till att ett systemfel fastställdes i organisationens process för att uppdatera och underhålla sina regler. Samtidigt fastslogs i konsekvensanalysen att relevanta tillsynsåtgärder för en särskild grupp av fartyg inte hade utförts i enlighet med relevanta tillämpliga säkerhetskrav. Den berörda erkända organisationen ändrade på sitt kvalitetssystem för att säkerställa att dess regler och förfaranden hölls uppdaterade (förebyggande åtgärder) och genomförde en plan för ny inspektion av fartyg som kan ha varit berörda (korrigerande åtgärder).

²³ I enlighet med artikel 13.1 c i förordning (EU) nr 182/2011.

²⁴ EUT L 214, 19.7.2014, s. 12 och EUT L 234, 7.8.2014, s. 15.

av böter och viten, vilket även omfattar särskilda kriterier för kommissionens bedömning av hur allvarligt fallet är och huruvida säkerheten eller miljöskyddet har äventyrats och i vilken utsträckning.

5.3. Prestationsnivå i fråga om säkerhet och förhindrande av föroreningar

Erkännande beviljas (och behålls) på grundval av organisationens prestationsnivå i fråga om kvalitet och säkerhet. I förordningen föreskrivs därför (i artikel 14.1) att kommissionen antar kriterier för mätning av effektiviteten för den erkända organisationens regler och förfaranden samt den erkända organisationens prestationsnivå i fråga om säkerhet och förhindrande av förorening från av dem klassificerade fartyg, varvid särskild hänsyn ska tas till data som tas fram inom ramen för Paris-samförståndsavtalet om hamnstatskontroll eller liknande mekanismer, och för när en sådan prestationsnivå ska betraktas som ett oacceptabelt hot mot säkerheten eller miljön. Ett liknande krav fanns i direktiv 94/57/EG (upphävt), vilket ledde till antagandet av kommissionens beslut 2009/491/EG om de kriterier som ska tillämpas när man avgör om den verksamhet som bedrivs av en organisation som agerar för en flaggstats räkning kan anses utgöra ett oacceptabelt hot mot säkerhet och miljö²⁵.

Detta beslut började gälla samtidigt som förordningen trädde i kraft. Genom beslutet sammanförs uppgifter från hamnstatskontroller²⁶ (kvarhållanden förknippade med erkända organisationer) framtagna genom samförståndsavtalen som undertecknats i Paris och Tokyo med uppgifter från det system som tillämpas av Förenta staternas kustbevakning till ett övergripande poängsystem.

Kommissionen har genomfört detta beslut och regelbundet delgivit medlemsstaterna resultaten. Sedan 2009 har de organisationer som erkänts av EU konsekvent uppnått en god till hög prestationsnivå mätt enligt dessa kriterier.

Kommissionen har påbörjat det förberedande arbetet för att genomföra artikel 14.1 i förordningen, som innefattar en översyn av kommissionens beslut 2009/491/EG.

6. INTERNATIONELL DIMENSION

6.1. Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Både förordningen och direktivet är av betydelse för avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)²⁷, vilket även gällde rådets (upphävda) direktiv 94/57/EG. Sedan 2009 har emellertid den gemensamma EES-kommittén inte lyckats införliva dem i relevant bilaga till avtalet på grund av motståndet hos några av EFTA-staterna i EES,

---

²⁵ EUT L 162, 25.6.2009, s. 6.

²⁶ Antalet kvarhållanden förknippade med erkända organisationer, d.v.s. antalet fartyg som kvarhållits av myndigheter som utför hamnstatskontroll på grund av sådana brister som utgör grund för kvarhållande (allvarliga brister i efterlevnaden av konventionskrav) och som kan hänföras till den erkända organisationens arbete/ansvar.

²⁷ Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, som trädde i kraft den 1 januari 1994, samlar EU:s medlemsstater och de tre EFTA-staterna – Island, Liechtenstein och Norge – i en gemensam marknad som kallas den ”inre marknaden”. I EES-avtalet fastslås bestämmelser för införandet av EU-lagstiftning kring de fyra friheterna – fri rörlighet för varor, tjänster, personer och kapital – i samtliga 31 EES-stater. I avtalet garanteras lika rättigheter och skyldigheter inom den inre marknaden för medborgare och ekonomiska aktörer i EES.

vilket än så länge har försenat processen. Dessa stater tillämpar fortfarande rådets direktiv 94/57/EG²⁸. Detta har lett till ett antal skillnader i tillämpningen av kraven på erkända organisationer som verkar inom EES – i motsättning mot syftet med EES-avtalet.

6.2. IMO-kod för erkända organisationer

I skäl 8 i direktivet fastslås följande: ”Ett stort antal av de nuvarande organisationer som är erkända av Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) parter världen över kan inte säkerställa vare sig ett korrekt genomförande av reglerna eller tillräcklig tillförlitlighet när de agerar på uppdrag av de nationella administrationerna, eftersom de saknar den tillförlitliga och nödvändiga struktur och erfarenhet som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter på ett verkligt professionellt sätt.”²⁹ Då medlagstiftarna var medvetna om att gemensamma regler och standarder för erkända organisationer skulle ha stor påverkan på säkerheten om de antogs och genomfördes globalt, angav de i skäl 4 i förordningen följande: ”Medlemsstaterna och kommissionen bör dessutom främja IMO:s utarbetande av en internationell kod för erkända organisationer”.

Medlemsstaterna och kommissionen bidrog aktivt till utarbetandet av koden inom de berörda IMO-kommittéerna. I slutet av 2012 godkände IMO den slutgiltiga texten för IMO-koden för erkända organisationer, men kommissionen bedömde att vissa ändringar skulle strida mot den gällande EU-lagstiftningen eller införa allvarliga motsägelser om de antogs.

Eftersom frågan ingick i ett av EU:s behörighetsområden fastställde rådet som ståndpunkt för medlemsstaterna³⁰ vid IMO (som skulle godkänna medlemsstaternas samtycke) att medlemsstaterna skulle vara bundna att följa koden med förbehållet att den skulle betraktas som en minimistandard och att inget i koden skulle tolkas så att det inskränker eller begränsar uppfyllandet av medlemsstaternas skyldigheter enligt EU-lagstiftningen vad gäller de tre särskilt angivna punkterna³¹.

Kommissionen har dessutom (vilket fastställts i förordningen och direktivet för sådana fall) tillämpat förfarandet för kontroll av överensstämmelse (skyddsmekanismen) för att hindra att vissa bestämmelser i koden för erkända organisationer automatiskt införlivas i unionsrätten, om dessa bestämmelser är oförenliga med gällande EU-lagstiftning eller om de skulle kunna ha negativ inverkan på EU:s säkerhetsnormer³². Kommissionen slutförde

---

²⁸ Rådets direktiv 94/57/EG, senast ändrat genom direktiv 2002/84/EG, är tillämpligt. Se EES-avtalet, bilaga XIII, del V, punkt 55b, s. 55.

²⁹ På IMO-nivå fanns vid den tidpunkten inga gemensamma tvingande regler eller standarder som styrde flaggstaternas erkännande, bemyndigande och övervakning av erkända organisationer.

³⁰ Rådets beslut 2013/268/EU av den 13 maj 2013 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) i fråga om antagandet av vissa koder och tillhörande ändringar av vissa konventioner och protokoll, EUT L 155, 7.6.2013, s. 3.

³¹ Förklaring bifogad till rådets beslut 2013/268/EU: 1) Definitionen av ”föreskrivna certifikat” och ”klasscertifikat”, 2) Tillämpningsområdet för de skyldigheter och kriterier som fastställts för erkända organisationer, 3) De förpliktelser som åvilar Europeiska kommissionen vid erkännande, bedömning och, i tillämpliga fall, införandet av korrigerande åtgärder eller sanktioner för de erkända organisationerna.

³² Förordningen och direktivet innehåller dynamiska hänvisningar till de ”internationella konventionerna”, d.v.s. ändringar i konventionerna införlivas automatiskt i EU-lagstiftningen när de

förfarandet i december 2014, strax innan koden för erkända organisationer trädde i kraft³³.

7. ANDRA MEKANISMER SOM FASTSTÄLLS I FÖRORDNINGEN

7.1. Artikel 10.1 – tekniska och förfarandemässiga regler som ska gälla för ömsesidigt erkännande av klasscertifikat för material, utrustning och komponenter

Samtidigt som förordningen främjar friheten att tillhandahålla tjänster för de klassificeringssällskap som erkänts av EU, ställer den krav på att de erkända organisationerna samarbetar med varandra. Syftet med samarbetet är att de erkända organisationernas regler och förfaranden ska harmoniseras och att organisationerna, där så är lämpligt, ska komma överens om de tekniska och förfarandemässiga villkor som ska gälla för att de ska erkänna varandras klasscertifikat för utrustning, material och komponenter utifrån likvärdiga standarder, där de högsta och strängaste kraven används som utgångspunkt. I stor utsträckning bygger denna mekanism på principen om självreglering och partnerskap med berörda aktörer inom sjöfartsnäringen.

I enlighet med artikel 10.2 i förordningen bedömde kommissionen de EU-erkända organisationernas genomförande av föreskrifterna ovan³⁴ och lade fram en rapport för Europaparlamentet och rådet i slutet av juli 2015³⁵ baserad på en oberoende undersökning³⁶. I rapporten dras bl.a. slutsatsen att den ordning som utvecklats och genomförts av de organisationer som erkänts av EU överensstämmer med artikel 10.1 i förordningen.

7.2. Artikel 11 – inrättande av en oberoende enhet för kvalitetsbedömning och certifiering (QACE)

I förordningen fastställs att de erkända organisationerna senast den 17 juni 2011 ska inrätta och upprätthålla en oberoende enhet för kvalitetsbedömning och certifiering med huvudsyftet att bedöma och certifiera de erkända organisationernas kvalitetssystem, att utfärda tolkningar av internationellt erkända standarder anpassade för de erkända organisationernas särart, och att anta enskilda och kollektiva rekommendationer avsedda att förbättra de erkända organisationernas interna kontrollmekanismer.

Enheten grundades i november 2010 i London, Förenade kungariket, som ett privat, icke vinstdrivande aktieföretag i allmänhetens tjänst med namnet ”QACE - Entity for the

---

träder i kraft på internationell nivå. Sådana ändringar kan emellertid undantas i enlighet med det förfarande för kontroll av överensstämmelse som fastställs i artikel 5 i förordning (EG) nr 2099/2002.

³³ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1355/2014 om ändring av förordning (EG) nr 391/2009 (EUT L 365, 19.12.2014, s. 82) och kommissionens genomförandedirektiv 2014/111/EU av den 17 december 2014 om ändring av direktiv 2009/15/EG (EUT L 366, 20.12.2014, s. 83) vad gäller Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) antagande av vissa koder och tillhörande ändringar av vissa konventioner och protokoll.

³⁴ Ytterligare information: <http://www.euromr.org>

³⁵ COM(2015) 382 final.

³⁶ <http://ec.europa.eu/transport/modes/maritime/studies/doc/2015-05-29-report-mutual-recognition.pdf>

Quality Assessment and Certification and of Organisations Recognised by the European Union (CIC)³⁷.

I enlighet med punkt 6 och 7 i artikel 11 har kommissionen, med hjälp av EMSA, bedömt utvecklingen och verksamheten i QACE under de senaste fem åren och rapporterat om resultaten och uppföljningen av sina bedömningar till medlemsstaterna i COSS.

Kommissionen är överlag nöjd med QACE:s utveckling, och enheten kan nu anses vara en självständig organisation som certifierats i enlighet med ISO 9001:2008.

QACE:s struktur för styrning innebär en tydlig uppdelning mellan företagsverksamhet och operativ verksamhet, så att QACE tycks arbeta oberoende av de erkända organisationerna.

I fråga om bedömningen och certifieringen av de erkända organisationernas kvalitetssystem framhåller kommissionen de ansträngningar som gjorts av QACE för att samarbeta med den privata certifieringsordningen för kvalitetssystem (*Quality System Certification Scheme*), som förvaltas av *International Association of Classification Societies*, och uppmantrar till ytterligare samverkan där det bidrar till att fullt genomföra kravet i förordningen.

8. SLUTSATSER

Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att genomförandet av direktiv 2009/15/EG och förordning (EG) nr 391/2009 har fortskridit på ett effektivt sätt sedan 2009 tack vare medlemsstaternas, kommissionens och EMSAs gemensamma ansträngningar och samarbete.

Praktiskt taget samtliga bestämmelser i förordningen och direktivet har genomförts som föreskrivet, vilket innebär att de olika uppgifterna, mekanismerna, systemen och överenskommelserna nu har införts och är i funktion.

Det tycks dock vara för tidigt att bedöma lagstiftningens effekt, och ytterligare arbete med genomförandet av det befintliga ramverket bör prioriteras.

---

³⁷ Ytterligare uppgifter: <http://qace.co>, inklusive QACE:s årsrapporter 2012, 2013 och 2014.